

Konference Sfinga 2005 – přednáška

© Copyright Cody (<http://cody.mysteria.cz>)

Osnova

- § **Úvod (uvedení do tématu mimo exaktní chápání světa)**
- § **Základy magického chápání světa (staré filosofie, energetický koncept, astrální svět aj.)**
- § **Magická prehistorie Housky (Keltové, Slované – svět hmotný a astrální aj.)**
- § **Kauza „Keltky“ sv. Ludmily (vyvrácení mýtu)**
- § **Magie v historii Housky (pověsti, vysvětlení pověstí dle magické teorie atp.)**
- § **Shrnutí kultu Houska z magického pohledu (vysvětlení teorie Housky z magického pohledu)**

Úvod

Nyní přichází chvíle velmi zvláštní, kdy řady skeptiků, ateistů a agnostiků budou opovržlivě špulit rty, podezřívavě se dívat na toto místo a pohlížet na slova jenž budu pronášet možná značně s despektem s pocitem, že tato přednáška je pouze senzacechtivá záležitost. Ví m, že to co zde budu říkat, se někomu bude zdát, zvláště po přednáškách mých kolegů jako méně exaktní a vědecký přístup a nechci jim to vyvracet, protože můj přístup, pracovně jej pojmenujme „magický“, pracuje jinými metodami a jinými způsoby dokazování subjektivní pravdy, než exaktní věda. To co my považujeme za důkaz, stačilo byti důkazem lidem před mnoha staletími a pro nás by to tak, alespoň pro tuto chvíli, mohlo zůstat.

Ovšem nenutím nikoho z Vás přijmout toto chápání světa a mluvím o tom proto, že pro pochopení určitých věcí, o kterých budu mluvit je nezbytně nutné o základních principech promluvit, abychom měli základ pro možné uchopení této tematiky a eventuální m dotazům a následné diskusi.

Záměrně se ve své přednášce budu vyhýbat tématu hradní kaple, neboť toto téma si velmi dobře připravili mí kolegové a přátelé Arborius a Arex. Bohužel pro nemoc se Arex nemohl dostavit a tak jejich společné výsledky přednese pouze Arborius

Základy magického chápání světa v kontextu hradu Houska

Hrad Houska je dle mého názoru, stejně jako mnoho jiných míst (např. Obří Hrad na Šumavě nebo hora Říp), energeticky velmi silná oblast. Ptáte-li se co je to energie a energetická oblast, velmi zjednodušeně to shrnu tak, že mnozí lidé, ať už od prastarých filosofů, náboženství až po kulty, hermetické řády a sekty současnosti, věří a pracují s pojmem, jenž se nazývá éter, akáša, energie, gaia, [ejn sof], bůh a vše znamená totéž. Že celou naši existenci, časoprostorem prolíná jistě síla, určitý aspekt, jenž je tu silnější tu slabší a z něhož je možné čerpat a pracovat s ním. Existují také určité energetické body, kde se tato „síla“ kumuluje a práce s ní je tam mnohem jednodušší. Jedno z těchto míst, je, dle mého názoru, na Housce. Každý trochu vnímavější člověk, zde pocítí cosi, co možná nedokáže definovat a pojmenovat, ale třeba cítí určitou nevolnost, radost, smutek, strach či jinou velmi silnou emoci. Možná někoho z Vás mrazí v zádech. Nevím zda centrum tohoto uzlu je přímo pod hradem, osobně si myslím, že spíše na vrcholu tohoto kopce a navíc si myslím, že hrad Houska díky tomuto není vůbec symbolem a koncentrátem tzv. negativních sil, ba právě naopak. Díky umění stění na tomto tzv. dračím uzlu má

obrovský energetický potenciál. Toto potvrzují i slova současného kastelána hradu, který na můj dotaz co si on o záhadách a tajemnostech hradu myslí, odpověděl, že jsme na nejlepší m m m stě.

Magická prehistorie

Tento fakt, dřívější civilizace cítili mnohem lépe a více a také s ním dokázali pracovat a využívat ho. Ať už to byli Keltové a jejich druidští kněží nebo Slovanští šamani. Každopádně to byli lidé, kteří dokázali tyto síly využívat a tento akumulátor použít a otevřít tak třeba bránu do tzv. jiných světů vnímaní. Zde si dovoluji lehce odbočit. Magie a hermetismus vůbec chápe svět stvoření v několika úrovních. Minimálně svět hmotný a svět astrální, které se navzájem prolínají a navzájem ovlivňují. Jak praví Hermes Trismegistos ve své Smaragdové desce, to co je dole je i nahoře a co nahoře to je i dole. Rozdělení je více, např. kabbalistické světy acilut, berijah, jecira, asiah, ale nám stačí pouhé rozdělení na svět hmotný a astrální s tím, že do astrálního světa lze pronikati za určitých podmínek, obzvláště ve stavech tzv. změněného vědomí, při meditacích, magických rituálech, pod vlivem halucinogenů, psychoaktivních látek atp.

Zde na Housce je dle mne tzv. brána otevřena natolik, že dovolí relativně jednoduché prolínání obou světů, včetně návštěv z obou stran. Jsem přesvědčen že např. keltští druidové, slovanští šamani aj. této brány využívali a vytvořili podmínky pro trvalé otevření této tzv. „brány“. To hezky koresponduje s pravděpodobným výkladem jména hradu z gaelštiny GEA(S)TAM, vyslovováno Gos-ca, případně z dnešní ho welštiny GIA(S)T, vyslovováno Gos-c. V obou případech jde o stejný význam, který znamená brána.

Tedy prapůvodní osídlení této krajiny, ať už to byli pralidé a jejich kmenové čarodějové, Keltští druidové, Markomani či Slované, má na svědomí další trochu tajemný vývoj této krajiny včetně později vystavěného hradu Houska. Myslí si, že právě tyto národy, tuto obránu buď poprvé otevřeli naplno nebo alespoň ji využili a tím vychodil cestičky do jiného světa a tak oboustranně otevřeli tuto „bránu“ do jiných světů.

Svatá Ludmila

V kontextu s hradem Houska a jeho tzv. pohanským podhoubím souvisí i kauza sv. Ludmily. Sám kult Housky, podpíraný i oficiálním výkladem na hradě tuto souvislost potvrzuje a proto bych rád této kauze věnoval chvilku času.

Ludmila též zvaná svatá pocházela z rodu Pšovců, kteří pobývali v oblasti Mělnicka a blízkého okolí. Slavibor Pšovský (otec Ludmily) byl první kdo nechal postavit v oblasti nynějšího hradu Houska sídlo. Je dosti pravděpodobná, že jako jeho dcera toto místo často navštěvovala a vycítila mnoho ze sil tohoto místa.

Legenda hradu Houska říká, že zde v okolí je místo, kde Ludmila prováděla keltské obřady, které je svým charakterem velmi vyjimečné. Sám kastelán hradu toto místo zná a má přátele toto místo také objevili. Ovšem zde dochází k první mystifikaci. Dovolil bych si upozornit, že Ludmila v žádném případě Keltkou nebyla a dokonce během svého života přijala křesťanský křest, za muže si vyvolila Bořivoje, popularizátora křesťanství v Čechách. Sv. Ludmila, manželka Bořivoje, matka Vratislava a Svatopluka, babička sv. Václava, rozhodně Keltkou nebyla. Keltové byli naprosto odlišnou etnickou skupinou, která má se Slovany pramálo společného (Jazykovědou jsou Keltové označováni jako předindoevropský národ, slovanský a keltský kult se prakticky neshodoval - srovnávat tedy nelze, a co se chronologie etnik na našem území týká, tak Keltové byli vystřídáni Germány, Markomany a Langobardy, teprve potom okolo poloviny 6. stol. začali přicházet Slované). O její náboženské založení se mnoho neví mnoho, snad jen to, že jakožto příslušnice státní elity musela být křesťankou. O okolnostech jejího křtu není příliš mnoho známo, ani její stáří v době přijetí křtu, tím méně o době předtím. Ale pravděpodobně křest přijala brzo po svém manželovi. Též není známo zda a jestli kdy pobývala v oblasti Housky, „panství“, či spíše údel jejího otce lze velice nepřesně lokalizovat.

Tedy shrnuto a potvrzeno: Svatá Ludmila nebyla Keltka, není prokázáno zda vůbec v okolí Housky pobývala a zda v oné výše zmíněné svatyni, kdy prováděla jakýkoliv obřad. A

pokud ano, pak to byl spíše obřad nekeltský, pravděpodobně křesťanský nebo tzv. pohanský (pohanský zde znamená nekřesťanský a nekeltský). Tedy je dosti pravděpodobné, že jakási žena, ať už to byla Ludmila či někdo jiný, v okolí Housky jakési rituály prováděl a jistě to byla osoba, která věděla co činí a lidová slovesnost tuto situaci mohla zkomolit na akce slavné světice sv. Ludmily. V té době byla okolní obyvatelstvo ještě pod vlivem nekřesťanského náboženství, které velmi prosazovalo ženský aspekt duchovního života, můžeme říci ženský element božství okolní krajiny. Viz. Pán a Paní (zdůrazňována Paní) v novodruidské filosofii a též v novodobém hnutí Gardnerovy Wiccy.

Záhadná Houska v průběhu věků

Nyní se budeme věnovat několika událostem v historii Housky a zkusíme se na ni podívat pod drobnohledem oka esoterního a začneme události téměř prvotní a tou je založení dřevěného hradiště Slavomirem Pšovským pod názvem Housek nebo Houskov. O dokončení stavby nám vypoví dá kronika Václava Hájka z Libočan: „*A když byl dokonán, nalezena jest nedaleko od toho hradu díra jedna u veliké skále, v kteréžto díře množství rozličných duchův obývalo, kteříž pomalu více a více lidem tu obývající překážku činili a někdy rozličných hovorů tvářností proměňujíce se lidem tu obývající m ukazovali tak hrozně, že tudy lidé nesměli choditi, takže pro rozličné lidem od těch duchův překážky a příšahy ten hrad byl pustý zuostaven...*“

Podívejme se v jaké době se toto stalo. Kraj byl ovlivněn různými kulturami a mýty Keltů, Markomanů, Langobardů, Slovanů a jiných kmenů, kteří zde více či méně pobývali včetně zkazek duchařských, strašidelných plných ďáblů, pekel různých druhů a barev a přehršel roztodivných čertů, ďáblů a démonů. Křesťanství se jen velmi pozvolna šířilo a tak venkov, jímž okolí Housky dozajista bylo, zůstalo netknuto. Lidé jenž uměli s energetickým potenciálem zacházet nebylo mnoho a navíc ne každý byl ochoten lidem vládnoucími těmito schopnostmi uvěřit a tak brána zůstala otevřena všemu a všem. Tak je možné, že prostí venkované plní mýtu viděli to, co vidět chtěli. Nepopíráme, že touto branou mohli proudit do „našeho“ světa objektivně viditelné entity démonické, elementálové, elementárové a egregory všeho možného, ale spíše se zastávám názor, že zvýšený energetický potenciál dovolil lidem vidět obrazy astrálního světa. A pak člověk, který nebyl patřičně poučen mohl zinterpretovat mnohé obrazy jenž neomylně určil jako duchy a demony pekelné.

S další podobnou pověstí se setkáme v 17. století (1612), když, cituji „*seděl tehda člověk ve vězení a slíbeno mu odpuštění, jestli se po provaze do té díry spustí a jí ohledá. Když ho však spustili, křičel, aby mu raději hlavu srazili. Když ho vytáhli, vypravoval, že mu z velikého smradu, křiku a vrěsku tak bylo zle, že nic neviděl. Tedy lidé jinak nemysleli, než že to je vchod do pekla.*“. Myslím, že zde došlo k něčemu podobnému, muž jenž byl odsouzen k smrti, byl již tak dost vyděšen nadcházejícími potenciálními tresty smrti, měl nervy rozjitřené strachem z toho, že se spouští po laně do temnot pekelných (jistě znal všechny znásobené pověsti týkající se hradu Housky) byl vystaven obrovskému energetickému potenciálu brány „jinam“. Jakoby nahlížel z okna do rozlehlých plání astrálních a viděl vše, co mu mohlo přijít jako obraz pekelný se všemi atributy démonů a ďáblů. Vždyť viděl něco co vidět bylo zapovězeno, co tehdejší násilná rekatolizace jasně prezentovala coby obrazy pekelné a kacířské. Každý člověk jenž pracuje s astrálním světem prochází určitými stupni zasvěcení, kde se zbavuje strachu a dogmatické zaslepenosti, by mohl získat určitý „magický“ vhled a poznání prezentace astrálních obrazů. Proto onen vězeň nepřipraven a nezasvěcen musel nutně být k smrti vyděšen a co nedokončily nervy, to dokončila zvýšený energetický potenciál hradu Housky, zbaven regulace v podobě kaple (ta byla nahoře).

Tedy kdyby opravdu všichni věřili, že Houska je branou pekelnou, riskovali by životy nejprůběžnějších mužů Českého státu, jenž zde měli své državy a vládli tomuto území? Opravdu by tolik riskoval např. Václav II., Hynek Berka z Dubé, pán Jan ze Smiřic, Jan Smiřický, Jindřich z Dubé, Tobiáš Hrzán z Harrasova, Valdštejnové v čele s Albrechtem z Valdštejna? Obzvláště v době silného křesťanského vlivu by vlastnictví pekelného hradu a úmyslné pobývání na něm bylo spíše známkou kacířství, než odvahy a síly ducha v intencích křesťanského dogmatu.

V dobách středověku, kdy navzdory inkvizici a křesťanskému vlivu měla magie, alchymie a okultismus vůbec velký vliv na střední a vyšší vrstvy, dovedla k určité míře pochopení – všichni věděli čím je Houska vyjímečná a snad právě proto nebyl v polovině 17.století zbořen i když byl údajně zchátralý a všechny vnější stavby ochranného charakteru již postrádal. K čemu jinému takový hrad, než k využití této brány?

Jedna z pověstí tvrdí, že hradní kaple má fungovat jako zátka do pekel. To že křesťanství využilo místo, kde dříve stávali menhiry a jiné tzv. „pohanské“ svatyně pro místo svých křížů, kaplí a kostelů je známá věc (neboť využily už „zavedené“ energetické kanály) a že by se snažili toto místo využít pro větší slávu svého Pána (Adonai) je docela dobře možné. Vždyť kaple je postavena v gotickém stylu, který jako jediný má výrazné esoterní aspekty. Vždyť legendy praví, že základy gotiky přivezli křižáci ze svatého města. Tedy na bránu s obrovským energetickým potenciálem jen nasadili přírodní energii v tu jejich, křesťanskou. Ovšem to, že se jim to tak zcela nepodařilo, je jasné už jenom z pověstí, které se nadále okolo hradu šířily i poté co kaple stála. Tedy zcela jistě tok energie nedokázali usměrnit celý. O síle kaple se může přesvědčit každý, kdo ji navštíví, mně se dostalo cti, že jsem mohl v kapli přespát a zažít noc i překrásné svítání. Ale myslím, že o hradní kapli budou podrobněji pojednávat můj kolegové a tak se tématicky posunu dále a toto téma nechám zcela na nich.

Oront je další postavou z pověstí a také vládne magií a to černou (ponechám úmyslně bez povšimnutí chybné barevné dělení magie). Oront je švédským vojákem a soužil kraj co by čaroděj a loupežník a také při jeho skonu, rukou vesničanů, je známo jasné spříznění s magickými rituály. Patrně byl dalším z mnoha jenž dokázali sílu Housky využít ve svůj vlastní prospěch. Patrně zcela náhodně zavítal na Housku a poznal její skrytou sílu. Usadil se zde a začal svých znalostí a schopností využívat. Nicméně díky své neslavné historii upěl v lidové slovesnosti na rozdíl od mnoha dalších okultně skrytých postav v historii celé Housky.

A tak bychom mohli pokračovat dál a dál ...

Shrnutí

Nyní se již blížíme ke konci mých slov a měli bychom bilancovat k čemu jsme se vlastně dobrali. Veškeré naše výsledky se někomu nemusejí zdát autentické a já je prosazuji pouze coby svou teorii a nic víc, ale ani nic máň.

Tato teorie vychází z základního axiomu, že hrad Houska stojí na místě energeticky významném a toto místo za mnohá staletí neztratilo nic ze své síly. Před staletími byla tato síla využívána druidy, kněžími, rabíny, mágy i mnoha dalšími lidmi pro svoji velkou sílu. Během let se toto místo stalo vyhledávaným akumulátorem přírodního energetického potenciálu a snad právě proto, pro lepší využití a snad ochranu tohoto potenciálu zde bylo vystavěno sídlo. Nejdříve ve Pšovanské hradiště a později gotický hrad. Hrad jako takový včetně hradní kaple měl usměrnit tok energie jediným akceptovatelným směrem a to ke křesťanskému dogmatu. Tento záměr, jak se můžeme přesvědčit z mýtu Housky nevyšel zcela.

Toto místo se tak stalo otevřenou branou mezi dvěma světy. Světem lidí a světem, chcete-li, nelidí. Tak tomu bylo již staletí před vznikem hradu Houska a patrně tomu tak bude ještě nějaký ten rok po této konferenci. Díky svému obrovskému potenciálu bylo toto místo otevřeno astrálnímu energeticky hladovému bytostem, můžeme je nazývat elementály, upíry či démony a ti prodchli celou krajinu určitým stigmatem démonického tajemna. Byly to ty první co čekají za dveřmi třinácté komnaty. Naši předci to věděli, někteří možná jen tušili. A ti kdož věděli postavili Housku. Postavili ji na správném místě a správným způsobem. Byl to hrad původně gotický, tento styl je natolik nadchnutý mystikou a posvátnou geometrií, že vhodné použití jistých stavebních prvků zaručilo mnohé. Byla to regulace neovládaného toku tajemna do našeho světa. Pro některé méně znalé mohla být opravdu synonymem zátky do pekla.

Kdysi jsem narazil na názor, že nyní tuto bránu hlídá jistý služební duch nejmenovaného mága, jenž zabezpečil takto nebezpečný vstup pro neznalé. Loňský rok se ke mně dostala informace, že v současnosti se na hradě schází čas od času skupina lidí a potenciál Housky

využít vá. Možná k této tématice by mohl něco říci sám kastelán hradu a tuto informaci vyvrátit a nebo potvrdit.

Shrnuto a podtrženo - celá oblast Housky je skvělým magnetem jak pro pozitivní síly i pro síly tzv. zlé. Projekce určitých entit se může projevat tak, jak se můžeme v některých případech dočíst. Ovšem valnou část jistě působí jen rozjitřené nervy a lidská fantazie, jenž podléhá kouzlu tamní atmosféry. Takže nečekejme peklo s adresou Houska 666:-)) Vždyť jak už jsem jednou podotkl, sám kastelán tvrdí, že zde je to nejlepší místo na světě. Já nevěřím na čertíky a strašáky, které bloudí po okolí a starší lidi. Ale věřím v prezentaci bytostí, které mohou být, bohužel, vykládány jako ďáblové a démoni. Toto místo není apriori špatné. Je jako oheň. Dává sílu, kterou můžeme použít buď k ohřátí pokrmu nebo k zapálení lesa.

Důkaz se nedozvím, pokud opravdoví odborníci na tuto oblast, mágové a lidé zabývající se hermetismem prakticky, kteří budou mít punc autenticity (za první republiky bych takto důvěřoval např. Dr. Janu Keferovi, Františkovi Kabelákovi či Pavlu Kohoutovi a jiným špičkám oboru) neprovedou průzkum těchto míst. Takoví „odborníci“, kteří si hrají s virguli (tím se nechci nikoho dotknout) nemohou proniknout do nitra problému, natož jeho řešení. Ovšem dalším problémem je, že i kdyby k něčemu takovému došlo (pomíjí-li souhlas skeptických majitelů hradu Houska) stejně výsledky nebudou všeobecně společností uznávány pro svou pseudovědeckost. Přijme je pouze relativně malá cílová skupina lidí, kteří tyto důkazy chápou stejně věrohodně jako jakékoliv jiné.